

Tử đạo và tự thiêu

NguyễnHyVọng

Nước ta đã xây ra cả trăm ngàn vụ tử đạo của người Công giáo, và vài vụ tự thiêu của người Phật giáo. Nhưng có sự khác biệt rất lớn giữa người tử đạo và người tự thiêu. Sự khác biệt này là do đạo lý khác nhau của hai tôn giáo.

1/ Người tử đạo

a- Công giáo còn gọi là Đạo Trời, Đạo tình thương. Đạo lý của Trời thì từ ngàn xưa cho đến ngàn sau không thay đổi. Người Công giáo cũng yêu hèn, tội lỗi, mù loà như bao con người khác, nhưng được thừa hưởng đạo lý từ Trời, được nâng đỡ bởi Trời; nhờ thế, người Công giáo dám hy sinh bản thân cho tha nhân mà không hối tiếc; dám yêu thương kẻ thù với cả chân tình mà không ân hận; nếu có bị giết cũng yêu thương kẻ giết mình mà không chửi dữ, không có ý tưởng làm hại, hay trả thù kẻ giết mình, nhưng còn cầu nguyện cho kẻ giết mình cũng được hưởng hạnh phúc vĩnh cửu trên thiên quốc sau cuộc đời ngắn ngủi này.

b- Người Công giáo không tự huỷ mạng sống, bởi sự sống là quà tặng của Thiên Chúa. Người Công giáo bị giết bởi kẻ muốn tiêu diệt Đạo Chúa; và dù bị giết vì kẻ muốn tiêu diệt Đạo Chúa, người tử đạo chỉ muốn nói với kẻ giết mình rằng: những gì thuộc về Thiên Chúa thì không thể tiêu diệt; còn những gì thuộc về phạm nhân sẽ tàn lụi như phạm nhân. Lịch sử đã và sẽ còn chứng minh chân lý đó.

c- Mục đích cao nhất của người Công giáo là sau cuộc đời này, được về thiên đàng, xum họp với Thiên Chúa, là Người Cha của mình. Người Công giáo chân chính coi thường vinh hoa, phú quý,... và cả cái chết.

Những kẻ gian ác đưa ra những vinh hoa, phú quý để dụ người tử đạo, hoặc kẻ gian ác buộc người tử đạo phải làm một số điều nào đó trái đạo lý của người tử đạo thì thường là thất bại. Trước những anh hùng tử đạo, kẻ gian ác chỉ giết được thân xác, nhưng không lay chuyển được tinh thần của họ; và chỉ những ai chết trong trường hợp như thế mới được gọi là 'tử đạo'.

2/ Người tự thiêu

a- Hầu hết là "phật tử". Phật giáo được thiết lập bởi con người, do đó đạo lý không đi xa hơn những suy nghĩ của phạm nhân. Người tự thiêu muốn cái chết của mình phải gây thiệt hại nặng nề cho đối tượng họ nhắm tới, và gây tiếng vang khắp nơi và thật xa. Vì thế họ chuân bị chu đáo trước khi tự thiêu: tự thiêu lúc nào, nơi nào, kêu gọi báo chí, truyền hình, truyền thanh đến quay phim, chụp hình, có người trợ giúp chích thuốc, cho thuốc mê để mất cảm giác đau đớn, giúp đỡ xăng, châm lửa v.v...

b- Người tự thiêu cho rằng mạng sống của họ là quyền của họ, do đó họ có quyền tự chọn cái chết. Sự thật là người tự thiêu bị nhiễm tư tưởng sai lạc của Thái tử Tất Đạt Đa. Nếu kẻ hết những tư tưởng sai lạc của vị Thái tử này, thì phải mất cả năm cũng chưa xong. Tôi chỉ nêu một bằng chứng, Phật dạy "nhất thiết duy tâm tạo", có nghĩa mọi sự có là do tự tâm ta nghĩ tưởng, chứ thật sự không có gì hiện hữu. Nếu hỏi tại sao có cái tâm trong ta? Phật giáo không có câu trả lời. Làm sao có thể trả lời, vì tự câu "nhất thiết duy tâm tạo" đã phủ lại chính nó; vì đã cho rằng mọi sự đều không hiện hữu, thì tại sao lại có cái tâm trong ta, để ta lầm tưởng rằng có vũ trụ và vạn vật?? Thực tế, vũ trụ và vạn vật...đã có hằng tỷ năm trước khi Tất Đạt Đa sinh ra.

c- Người tự thiêu không phải lúc nào cũng vì lý do tôn giáo mà nhiều khi vì chán đời, vì lý do thầm kín riêng tư muốn chết quách cho xong; nhưng vì được cơ hội gây tiếng vang, được nổi tiếng, được hứa hẹn sẽ đức tượng thờ.... Ít có mấy ai có đủ can đảm nói lên sự thật của lòng mình như cựu Đại đức Huệ Nhật:

"Bây giờ nhớ lại, quả thật tôi là một người khao khát được sống chứ không phải kẻ thèm chết, trừ phi mình mắc phải một sự tắc nghẽn nội tâm, mình không đủ can đảm để chịu đựng một điều gì đó nên đi tìm cái chết cho xong việc. Người tự tử không phải là người can đảm, không phải là người có bản lĩnh đâu, họ là người chủ bại, buông xuôi và bỏ cuộc. Tôi không dám nói người tự tử là hèn nhát, nhưng họ là người trốn chạy sự bế tắc."

"Bây giờ đã trở về trong Chúa, tinh thần tôi tỉnh táo, sáng suốt hơn, nên tôi có thể hiểu được chính mình hơn ngày trước. Tôi thấy cái ngõ bí của tôi ngày trước cũng từ tôi mà ra chứ không do ai cả. Cái khó của tôi là đã tự đặt cho mình những tiêu chuẩn quá sức mình ngay khi còn tấm bé. Ví dụ tôi muốn đi tu như thái tử Tất Đạt Đa, nhưng khi vô chùa thì tôi không vừa ý với kết quả tu chứng của các thầy. Nếu bỏ áo ra về thì mắc cỡ và mặc cảm thất bại bởi lẽ thái độ hăng hái đi tu khi còn nhỏ, tôi đã trót làm buồn lòng mẹ tôi... Những suy nghĩ đó thúc đẩy tôi đi tìm cái chết để trừng phạt mình, để xin lỗi mẹ, chứ kỳ thật lúc đó tôi cũng không tin chắc rằng sau khi chết tôi có thể gặp mẹ tôi hay không. Khi tự thiêu mà không được, tôi mang thêm một gánh nặng mới, ấy là tôi buộc mình sống đàng hoàng để giữ uy tín của một người vốn đã được kính trọng, được yêu mến. Nhưng giữ uy tín hoài rồi cũng có lúc mệt mỏi đâm ra chán nản. Khi quá chán nản thì nghĩ đến cái chết. Cứ thế mà lần lượt lạnh lùng quanh."

d- Phật giáo với đạo lý không đi xa hơn sự suy nghĩ có giới hạn và sai lầm của phàm nhân, mà nhiều cao tăng đã cộng tác với Hồ tặc đế tàn phá đất nước; nhiều chùa là hầm trú ẩn của cán bộ cộng sản, như sự tiết lộ của Thiều Tá Liên Thành, cựu Đại đức Huệ Nhật, Trần Thanh, Thượng Tọa Thích Thông Lai, Phật tử Ông Năm Ba Gác ....

><> ><>

Thiên Chúa là Đấng Tạo Hóa. Người Công giáo chỉ tôn thờ Thiên Chúa.

Những ai không tôn thờ Thiên Chúa, thì tôn thờ tạo vật của Thiên Chúa. Không có sự chọn lựa nào khác.

Thiên Chúa là ánh sáng của thế gian. Người theo Thiên Chúa là người có ánh sáng dẫn lối. Kẻ chối bỏ Thiên Chúa thì chỉ có bóng tối âm u dẫn lối, vì thế họ đã lạc lối mà vẫn không hay biết gì !

Lạy Chúa Giêsu,

Xin thương xót con là kẻ tội lỗi, đui mù và vô cùng yếu đuối, trong mọi nơi, mọi lúc và nhất là trong giờ con lâm chung. Amen.

Mời bạn nghe: Chứng nhân tử đạo:

<https://www.youtube.com/watch?v=ZVjL491J7M4&index=59&list=ULNpETSPc5wzE>

NguyễnHyVọng

Attachments area

Preview YouTube video Chứng Nhân Tử Đạo Đã sửa lại âm thanh

